

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

עבודה זרה- כל הצלמים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	
ודכפרים מי איכא למ"ד לנוי קעבדי להו? דכפרים ודאי למיפלחינהו עבדי להו												ז	מא.
מחלוקת בשל כרכים, אבל בשל כפרים - ד"ה אסורים.	אלא אי אתמר הכי אתמר, אמר רבה:											ז	מא.
אינן אסורין וכו'.	חכמים:											ז	מא.
מקל, שרודה את עצמו תחת כל העולם כולו כמקל.												ז	מא.
צפור, שתופש את עצמו תחת כל העולם כולו כצפור.												ז	מא.
כדור, שתופש את עצמו תחת כל העולם כולו ככדור.												ז	מא.
הוסיפו עליהן: סייף, עטרה, וטבעת.												ז	מא.
סייף, מעיקרא סבור: לסטים בעלמא, ולבסוף סבור: שהורג את עצמו תחת כל העולם כולו.	תנא											ז	מא.
עטרה, מעיקרא סבור: גדיל כלילי בעלמא, ולבסוף סבור: כעטרה למלך.												ז	מא.
טבעת, מעיקרא סבור: אישתימא בעלמא, ולבסוף סבור: שחותם את עצמו תחת כל העולם כולו למיתה.												ז	מא.
רבן שמעון בן גמליאל כו'.												ז	מא.
אפילו צרור, אפ"ל קיסם.	תנא:											ז	מא.
תפש בידו צואה, מהו? מי אמרינן: כ"ע זילו באפיה כי צואה, א"ד הוא מיהו דזיל באפי כ"ע כצואה?	בעי רב אשי:											ז	מא.
תיקו.												ז	מא.
המוצא שברי צלמים - הרי אלו מותרין.												ז	מא.
מצא תבנית יד או תבנית רגל - הרי אלו אסורין, מפני שכיוצא בהן נעבד.												ז	מא.
אפ"ל שברי עבודת כוכבים.	שמואל:											ז	מא.
שברי צלמים	והאנן תנן:											ז	מא.
ה"ה דאפ"ל שברי עבודת כוכבים, והא דקתני: שברי צלמים? משום דקבעי למיתנא סיפא: מצא תבנית יד תבנית רגל - הרי אלו אסורין, מפני שכיוצא בהן נעבד.												ז	מא.
מצא תבנית יד תבנית רגל - הרי אלו אסורין, מפני שכיוצא בו נעבד	תנן:											ז	מא.
אמאי? והא שברים נינהו												ז	מא.
בעומדין על בסיסן.	תרגמה שמואל:											ז	מא.
עבודת כוכבים שנשתברה מאיליה - רבי יוחנן אמר: אסורה	אתמר: [רבי יוחנן]											ז	מא.
מותרת.	רבי שמעון בן לקיש:											ז	מא.
רבי יוחנן אמר אסורה, דהא לא בטלה	[רבי יוחנן]											ז	מא.
רשב"ל אמר מותרת, מסתמא בטולי מבטיל לה, מימר אמר: אידי נפשה לא אצלה, לההוא גברא מצלה ליה?	[רבי שמעון בן לקיש]											ז	מא.
(שמואל א' ה) וראש דגון ושתי כפות ידיו כרותות וגו', וכתבי: (שמואל א' ה) על כן לא ידרכו כהני דגון וגו'.	איתיביה ר' יוחנן לרשב"ל:											ז	מא.
משם ראייה? התם שמניחין את הדגון ועובדין את המפתן, דאמרי הכי: שבקיה אסיריה לדגון ואתא איתיב ליה על המפתן.	אמר לו: [רשב"ל]											ז	מא.
המוצא שברי צלמים - הרי אלו מותרין	איתיביה:											ז	מא.
הא שברי עבודת כוכבים - אסורין												ז	מא.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

עבודה זרה-כל הצלמים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לא תימא שברי עבודת כוכבים אסורין, אלא אימא הא צלמים עצמן אסורין, וסתמא כ"ל מאיר.												◇	מא:
ורבי יוחנן, מדר"מ נשמע להו לרבנן, לאו אמר ר' מאיר: צלמים אסורין, שברי צלמים מותרין? לרבנן עבודת כוכבים נמי, היא אסורה ושבריה מותרין												◇	מא:
הכי השתא, התם אימר עבדום אימר לא עבדום, ואת"ל עבדום - אימר בשלום, עבודת כוכבים ודאי עבודה, מי יימר דבטלה? הוי ספק וודאי, ואן ספק מוציא מידי ודאי.												◇	מא:
ואין ספק מוציא מידי ודאי?												◇	מא:
חבר שמת והניח מגורה מלאה פירות, אפילו הן בני יומן - הרי הן בחזקת מתוקנין	והתניא:											◇	מא:
והא הכא דודאי טבילי, ספק עשרינהו ספק לא עשרינהו, וקאתי ספק ומוציא מידי ודאי												◇	מא:
התם ודאי וודאי הוא, דודאי עשרינהו, כדרכי חנינא חזאה												◇	מא:
חזקה על חבר שאינו מוציא דבר שאינו מתוקן מתחת ידו.	דאמר רבי חנינא חזאה:											◇	מא:
ואבע"א: ספק וספק הוא, אפשר דעבד כדר' אושעיא												◇	מא:
מערים אדם על תבואתו ומכניסה במוץ שלה, כדי שתהא בהמתו אוכלת ופטורה מן המעשר.	דאמר: [רבי אושעיא]											◇	מא:
ואין ספק מוציא מידי ודאי?												◇	מא:
מעשה בשפחתו של מציק אחד ברימון שהטילה נפל לבור, ובא כהן והציץ לידע אם זכר אם נקבה, ובא מעשה לפני חכמים וטיהרוהו, מפני שחולדה וברדלס מצוין שם	והתניא, אמר ר' יהודה:											◇	מא: